

Lovagias ügy egy hölgy körül, 13 évvel a háború befejezése után

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes jelenet játszódott le az egyik szegedi kávéházban. Tizenhárom esztendővel a háború befejezése után.

Az egyik asztalnál 30–35 év körüli férfi ül. Néhány méternyi odébb egy idősebb ur olvas újságot. A fiatalabb egyszerűbben odanéz a szomszédjára és hirtelen izgatott lesz. Percekig keresztnézi az idősebbet, végül magához inti a pincért.

— Mondja kérem, ismeri azt az urat ott? Hogy hívják?

A pincér megmondja az idős ur nevét. A fiatalabb felpattan székről, kihúzza magát és odasiet az idős ur asztalához. Ott mereven megáll és várja, hogy az idős ur meglepetten tekintsen fel újságjából.

— Ismer Ön engem? — kérdi a fiatal, még mindig feszés vigyázzban, szigorú arccal.

— Nem kérem, nem ismerem Önt...

— Nézzon meg jobban —, mondja a fiatal csökönnyösen és azzal jobbról, balról megmutatja az arcát.

— Nem, nem ismerem.

— Hát kérem — mondja a fiatalabb —, lehet, hogy tévedek és Ön csakugyan nem ismer. Ha szabad kérdezném, nem Ön szolgált ekkor és ekkor Horvátországban ennél és ennél a zászlóaljnál, mint főhadnagy?

Az öregebb ur arca felderül:

— De igen, én voltam az...

A fiatalabb arca most újra szigorúra változik, még feszesebb vigyázzba vágja magát.

— X. hadnagy vagyok. Emlékszik-e X. hadnagyrá főhadnagyrá?

— Szervusz kedves fiam — mondja barátságosan az öregebb. Nem emlékszem rád, de foglalj helyet...

— Főhadnagy ur! Nekünk elintézetlen ügyeink vannak —, mondja a fiatalabb és felveti a fejét.

— Elintézetlen ügyeink? Parancsolj velem!

— Emlékszik főhadnagy ur N. községben arra a csinos horvát nőre, akinek a főhadnagy ur udvarolt?

Az öregebb ur elgondolkodik.

— Horvát nőre?... Horvát nőre? Nem horvát volt az fiam, hanem sváb, most már emlékszem rá. Három lépcsőn kellett felmenni hozzá. Hát mi van vele?

A fiatalabb csökönnyösen folytatja barátságosan hangon:

— Emlékszik főhadnagy ur, hogy Ön féltékenységből két fiatal hadnagyt feljelentett a zászlóaljparancsnokságnál azért, mert azok éjnek idején átszöktek az Ön zászlóaljának területére. Mind ezt féltékenységből tette, mert féltette a sváb nőt. Az egyik hadnagy én voltam!

Az öregebb ur most már kényelmetlenül érzi magát. Feszeng a helyén, pislog.

— Nem fiam, erre nem emlékszem. De hát mért is jelentettelek volna föl benneteket? Féltékenységből?... Hiszen, édes fiam, akkor az egész zászlóalját fel kellett volna jelentenem...

A fiatalabb még erre sem nyúl meg.

— Akkor nem volt időnk felelősségre vonni ezért a főhadnagy urat, mert a harc térré vezényelték bennünket. Azóta állandóan keresem Önt...

— Mondd meg fiam, mit óhajtasz?

A fiatalabb felveti a fejét:

— Majd a segédek elintézik az ügyet —, vágja oda az amúlo öreg urnak, azzal összevágja a sarkát és visszamegy az asztalához...

A háború után tizenhárom esztendővel.

Az olvasó rovata

Tekintetes Szerkesztőség! Szíveskedjék néhány panaszunknak b. lapjában helyt adni. Panaszunk a hatósági munkaközvetítőnél uralkodó állapotokról szól. Néhány héttel ezelőtt senkinek se volt kifogása az ellen, ha a munkát keresők és munkára várók a közvetítő előtt, a szabad levegőn álldogáltak. Sőt a választások előtt azt is megengedték, hogyha elfáradt a munkás, leülhessen a járdára. Most azonban minden munkanélkülit bekergetnek a váróterembe, mert kűnn az uccán megállni tilos. A szűk teremben 200–240 ember szorong a 35 fokos hőségben. Ott pipáznak, köpködnek naphosszat, a levegő fertőzött, nehéz és mégsem engedik meg, hogy a levegőn sétáljanak az emberek. Szeretnénk, ha panaszunk eljutna az illetékesek fülébe és változtatásnak minél sürgősebben ezen a lehetetlen állapotban. Nem egy munkanélküli innen viszi háza családjához a tudóvész csirajt. Nekünk is fontos az egészségünk, mert ezekben az időkben más kincsünk úgy sincs.

Tisztelettel: (Aláírás.)

Házhelyekké parcellázzák fel a dohánygyár telkének beépítellen részét

A pénzügyminiszter leirata a városhoz

(A Délmagyarország munkatársától.) A város hatósága, mint ismeretes, évek óta harcol a dohánygyár beépítellen telekrészének visszaszerzéséért. Ezt a négy katasztrális holdnyi területet, amely a Kossuth Lajos-sugáruton, a Kisbuvártó mellett terül el, annak idején úgy adta át a város az államnak, hogy azon folytatja a dohánygyári építkezéseket. A pénzügyminisztérium azonban a dohánygyár kiépítésének tervét nem hajtotta végre és így a négyholdas terület nem épült be, a földet a dohánygyár alkalmazottai veteményeskert céljaira használták.

Legutóbb az a kombináció merült föl, hogy erre a területre épül fel a hadirokkantotthon, a honvédelmi miniszter azonban éppen a napokban értesítette a város hatóságát, hogy a honvédotthon céljaira az utasgyakorlótérből följárólott ötholdas területet fogadják el és odaépített fel az intézményt.

A város közgyűlése még a múlt évben fölterjesztést intézett a pénzügyminiszterhez és kérte a dohánygyári terület visszaadását. Bejelentette a miniszternek a közgyűlés, hogy ezt a területet hozzá kívánja csatolni a fel-

töltésre váró Kisbuvártó területéhez és a két-től házhelyekké kívánja fölparcellázni. Ha a pénzügyminiszter ellenszolgáltatás nélkül nem lenne hajlandó visszaadni a kérdéses területet, akkor a város hajlandó más helyen hasonló nagyságu területtel kártalanítani a dohánygyárat.

Erre a közgyűlési feliratra most érkezett meg a válasz. A pénzügyminiszter értesíti válaszában a város közönségét, hogy az ajánlatot elfogadja, a dohánygyár 6412 négyszögöl nagyságu veteményeskertnek használt területét kifejezetten lakásépítési célokra visszahadja a városnak és helyette elfogadja az Öt-halmi-utnál két tagban kijelölt 9800 négyszögöl nagyságu csereföldet. Kiköti azonban a miniszter, hogy a dohánygyári területet kizárólag lakásépítési célokra használhatja fel a város és a terület felparcellázása után a házhelyeket az építetőknek olyan árért engedni át, amely végösszegben nem nagyobb, mint a csereföld becslési ára, ehhez az összeghez legfeljebb a fölmerülő egyéb költségek megfelelő hányadát számíthatja hozzá. A cél ugyanis az, hogy minél kedvezőbb feltételek mellett indulhasson meg a lakásépítés.

Duschák Henrik festőipar-vállalat Margit ucca 14. sz. alatt
szobafestést, mázolást és butorfényezést legutányosabb árért, előrendü kivitelben felelősség mellett vállal. Tel. 17-71

Négy súlyos szerencsétlenség, három véres verekedés a vasárnap rendőri krónikájában

(A Délmagyarország munkatársától.) Szép Gyula sővényházai gazdasági cselédét vasárnap délelőtt a pusztaszeri majorban egy bika felöklötte. A szerencsétlen ember másik három bérestársával az állatorvosnak segédkezett az istállóban. Amikor Szép Gyula a bika fölé hajolt, hogy szarvait megragadja, a beteg állat felugrott és szarvait Szép Gyula testébe döfte. A bika felhasította Szép mellett és súlyos sebet ejtett rajta. Állapota válságos.

A Somogyi-telepen vasárnap délután hangos botrányt idézett elő Kolompár József. A részeg cigány baltával a kezében mindenki belekötött az uccákön, a járókelők riadtan menekültek előle. A rendőrszobából négy rendőrt küldtek ki a garázdálkodó cigány megfékezésére, aki amikor látta, hogy rendőrök közelednek, hatalmas kővet zúdított a rendőrökre. A négy rendőr csak nagy nehezen tudta Kolompár Józsefet ártalmatlanná tenni, aki ellen hatóság elleni erőszak és botrányos részegség miatt indult meg az eljárás.

Farkas Antal 29 éves aratómunkást súlyos belső sérülésekkel szállították be a kórházba. Farkas Szentmihályteleken a cséplőgép mellett dolgozott, amikor a géphez támaszkodott létra megcsuszott és farkassal együtt a földre zuhant. A rendőrség megindította a nyomozást annak megállapítására, hogy terhele valakit felelősség a súlyos balesetért.

Vasárnap délelőtt a szegedi kórházba tetanuszmérgezés tüneteivel szállították be Kiskundorozsmáról Selmeczi Ferenc 25 éves aratómunkást. Selmeczi egy gabonával telt zsákot vitt a cséplőgéphez, amikor valamilyen rozsdás tárgyra lépett. Néhány óra múlva Selmeczi lába megdagadt, az orvos megállapította, hogy tetanuszmérgezés történt. Selmeczi állapota életveszélyes.

Kis Gyula János Topolya-sóri lakost a vasárnapra virradó éjjel az egyik alsóvárosi kocsmában közelében vérző sebekből borítva észméletlenül találták meg. Kiderült, hogy három ismeretlen férfi támadta Kis Gyula Jánost. A rendőrség megindította a nyomozást.

Márky Mihály 24 éves Alföldi-ucca 14. szám alatti lakos a kertben felmászott egy szilvafára,

amelyről olyan szerencsétlenül esett le, hogy súlyos belső sérüléseket szenvedett. A mentők a kórházba szállították.

Köcsmai mulatozás után egy többtagú társaság véres verekedést rogtönzött a Kossuth Lajos-sugáruton. A verekedésnek két sebesültjét, Dani Józsefet és Farkas Imrét a kórházban kötötték be.

Kéthónapi fogház egy kabátért és egy ruháért

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Apczy Ernő törvényszéki bíró hétfőn érdekes lopási ügyben hozott ítéletet. A vádlott Tóth Veron 24 esztendő pincérnő volt, akit ez év tavaszán Erdélyi Szilárd nyugalmazott főhadnagy felesége jelentett fel a rendőrségen. A feljelentés szerint Tóth Veron Erdélyinél Hétvezér-ucca 23. szám alatti lakásából elloptott egy női kabátot, egy női ruhát és egy Gillette-készletet. A detektívek a nőt az egyik klinikán találták meg.

Tóth Veron a tárgyalás során előadta, hogy az egyik kocsmában volt kiszolgálólány. Egyik este bement a kocsmába Erdélyi Szilárd és arra kérte őt, hogy menjen vele haza. Nekik abban az időben nem volt télikabátja és nem volt hajlandó a hideg éjszakának télikabát nélkül nekivágni. Erre a főhadnagy elisietett és hozott egy kabátot. Együtt elmentek a főhadnagy lakásába, akinek a felesége nem volt otthon. Azt se tudta, hogy a főhadnagy nős, sőt úgy hitt, hogy nőtlen ember. Három hétig volt együtt a főhadnaggal a lakásban. Végül a holmikat, mint ajándékokat magával vitte.

A bíróság itt az ügyész indítványára zárt tárgyalást rendelt el. Több tanút hallgattak ki, majd ítéletet hoztak, amelyben a bíróság bűnösnek mondtotta ki Tóth Veront lopás bűntettében és két hónapi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Poloska és molyirtást
teljes szavatossággal Szegeden a
Lakásfertőtlenítő Vállalat
Csanádi-rodája végzi Dugonics tér 12. Telefon 81-77